

Ikt. sz.: KOB/47-2/2015/NM

Nóma-1/2015. sz. ülés
(Nóma-1/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottsága**
Női Méltóságért Albizottságának
2015. június 29-én, hétfőn, 10 óra 11 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Napirend előtti hozzászólások, határozathozatalok</i>	6
<i>Tájékoztatás a család- és ifjúságügyért felelős államtitkárságnak az albizottság tárgykörét érintő tevékenységéről</i> <i>Előadó: Novák Katalin, az EMMI család- és ifjúságügyért felelős államtitkára</i>	8
<i>Veresné Novák Katalin előadása</i>	8
<i>Kérdések, észrevételek</i>	14
<i>Veresné Novák Katalin válasza, reagálása</i>	16
<i>Az albizottság 2015. évi munkaterve</i>	19
<i>Hozzászólások</i>	19
<i>Egyebek</i>	23
<i>Az ülés berekesztése</i>	24

Napirendi javaslat

1. Tájékoztatás a család- és ifjúságügyért felelős államtitkárságnak az albizottság tárgykörét érintő tevékenységéről

Előadó:

Veresné Novák Katalin, az EMMI család- és ifjúságügyért felelős államtitkára

2. Az albizottság 2015. évi munkaterve
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dunai Mónika** (Fidesz), az albizottság elnöke

Ikotity István (LMP), az albizottság alelnöke
Simon Róbert Balázs (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)
Dúró Dóra (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Törő Gábor (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
Kunhalmi Ágnes (MSZP) Ikotity Istvánnak (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella, a bizottság tanácsadója
Gyetzválné Zweig Zsuzsanna, a bizottság munkatársa

Meghívott

Veresné Novák Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériumának
család- és ifjúságügyért felelős államtitkára

Megjelent

Hegedűs Lorántné (Jobbik)
Szelényi Zsuzsanna (független)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 11 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

DUNAI MÓNKA (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a Női Méltóságért Albizottság első ülésén megjelenteket. Engedjék meg, hogy elsőként köszöntsem az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkár asszonyát, Veresné Novák Katalint, aki a gyermek- és családügyekért felelős államtitkár. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, nőket és férfiakat egyaránt. Tisztelettel köszöntöm a minisztériumok képviselőit, a szakértőket, a hivatal munkatársait, valamint minden kedves érdeklődőt.

Jelentős lépésnek értékelhetjük azt, hogy megalakult a Női Méltóságért Albizottság a parlament egyik bizottságán belül, a Kulturális bizottságon belül. Azt gondolom, nagyon fontos dolog az, hogy beszéljünk és a beszéd után cselekedjünk is, hogy beszéljünk a nők helyzetéről a gazdasági szférában, a munkaerőpiacon, beszéljünk a nők családbeli helyzetéről és beszéljünk a nők közéleti szerepvállalásáról is. Fontos, hogy számba vegyük és képben legyünk a tekintetben, hogy a kormánynek eddig milyen lépései, milyen intézkedései voltak ezeken a területeken.

Nagyon fontos megtudnunk azt, hogy most milyen lépéseket tervez a kormány ezen a területen és talán még ennél is fontosabb az, hogy még milyen lépésekre van szükség ahhoz, hogy céljaink, az albizottság céljai teljesüljenek, ezért köszönöm külön mindazoknak a jelenlétét, akik az albizottság munkájában szerepet vállaltak. Szerencsésnek tartom, hogy albizottságunk 8 főjéből 4 férfi és 4 nő vállalt szerepet, de természetesen köszönöm a mai alkalommal azon képviselőtársainknak a jelenlétét is, akik ugyan nem tagjai a Kulturális bizottságnak, így az albizottság munkájában sem tudnának részt venni, mégis fontosnak tartották, hogy eljöjjenek. Hegedűs Lorántnének és Szelényi Zsuzsannának köszönöm szépen a jelenlétét.

Elöljáróban két napirend előtti szavazásra kell majd sort kerítenünk, illetve a mai napirendünket kell elfogadnunk. Először javaslatot teszek a mai napirend elfogadására. A kiküldött napirendben kettő napirendi pont szerepel. Az első egy tájékoztatás a család- és ifjúságügyért felelős államtitkárságnak az albizottság tárgykörét érintő tevékenységéről, előadóként Novák Katalint, az EMMI család- és ifjúságügyért felelős államtitkárát kértem fel.

Második napirendi pontként az albizottság 2015. évi munkatervét javaslom megtárgyalni, azzal a kiegészítéssel, hogy ma még ne döntsünk a végleges munkatervről. Eddig hozzám még nem érkezett a bizottság tagjaitól napirendi javaslat, ezért én azt gondoltam, ha a bizottság egyetért ezzel, akkor arra tennék javaslatot, hogy ma egy első olvasatban beszéljünk az előttünk álló feladatokról, ütemezésről. Nem tudom, már mindenki asztalán ott van-e az az éves javaslat, amelyik nem is csak a 2015-ös, hanem az egész éves javaslat, amelyet az albizottsági tagok véleménye nélkül vázoltam fel elnökként. Ehhez várnám itt a helyszínen is a javaslatokat, de azt gondolom, ha augusztus végéig, mondjuk, augusztus 31-éig eljuttatják a bizottság tagjai azon javaslataikat, amelyeket ma még nem tettek meg, akkor a szeptemberi első ülésünkön fogunk tudni véglegesen mondani és dönteni a munkatervünkről. Tehát ilyen kiegészítéssel javaslom a mai napirendünket elfogadni.

Kérdezem, hogy van-e hozzászólás, kérdés vagy kiegészítés a mai ülés napirendjéhez. *(Jelzésre:)* Igen, alelnök úr, Ikotity István!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), az albizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelettel köszöntök én is mindenkit!

Egy olyan javaslatom lenne, ami általában az albizottságunk működésével kapcsolatos. Szívesen megteszem ezt az egyebekben is, de szeretném jelezni, hogy általában a működéssel, tehát nem a munkatervvel kapcsolatban lenne javaslatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Azt gondoltam, ha elfogadjuk a napirendet, utána a bizottság működéséről, ahogy jeleztem, mindenféleképpen még a napirend előtt, mielőtt még az első napirendi pontot megkezdzenénk, beszéljünk. *(Jelzésre:)* Gondolom, hasonlót szeretne mondani, vagy hogyha nem, akkor is lenne annak egy ilyen blokkja.

IKOTITY ISTVÁN (LMP), az albizottság alelnöke: Természetesen elfogadható.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Úgy látom, más kérdés nincs a napirendhez. Kérdezem, hogy az imént ismertetett kiegészítéssel - amely a 2. napirendi pontot érinti - a bizottság elfogadja-e a mai ülés napirendjét. Kérem, kézfelemeléssel jelezzük! *(Szavazás.)*

Közben szeretném jelezni, hogy Vinnai Győző helyettesíti Törő Gábort a mai ülésen meghatalmazással.

Megállapítom, hogy 7 igen szavazattal az albizottság egyhangúlag elfogadta a mai ülés napirendjét.

Napirend előtti hozzászólások, határozathozatalok

Napirend előtt az első kérdés, az Országgyűlésről szóló törvény alapján döntenünk kell arról, hogy szemléltetőeszközt használhatnak-e az előadók. Azt javaslom, azt a gyakorlatot kövessük, amit a Kulturális bizottság is követ, hogy ma, az első ülésen minden előadónak, minden ülésre adjunk felhatalmazást arra, hogy amennyiben szükséges, akkor szemléltetőeszközt használhat előadásainak az alátámasztására és szemléltetésére. Van-e ezzel kapcsolatban bármilyen hozzászólás? *(Jelzésre:)* Dr. Hoffmann Rózsa!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony.

Mielőtt erről döntenénk, én is ehhez a témához annyit szeretnék hozzátenni, egy olyan javaslatom van - miután a témák fajsúlya és a nemzetközi érdeklődés meg a hazai érdeklődés növekedése is indokolja -, szerencsésnek találnám, ha egy-egy témához legalább két szakértőt, előadót kérnénk föl. Ez viszont nagyon megnöveli az időtartamot, ezért a javaslatom az lenne, hogy a két szakértő itteni megszólalására 10 percet adjunk, és küldjék el előre írásban az anyagot, s ha erre képtelenek valami időzavar vagy egyéb ok miatt, akkor viszont itt a szemléltetőanyaggal kiegészíthetik. Tehát nem volna szerencsés, ha egy-egy súlyos témáról itt egyetlen ember megközelítésében hallanánk hosszú előadást, hanem inkább a többféle információt támogatnám.

A másik ilyen ügyrendi téma - ne kelljen még egyszer szót kérnem -, hogy nagyon jó javaslatnak tartom, hogy látogatást tartsunk krízisközpontban. Érdemes még a munkatervet végiggondolni olyan szempontból, hogy hol lehetne még valamilyen helyszíni látogatással előbbé, izgalmasabbá tenni a témát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen dr. Hoffmann Rózsa hozzászólását. Az egyebekben belül, javaslom, térjünk vissza a képviselő asszony által felvetett időtartamokra, illetve ennek a vitáját akkor folytassuk le, azt kérem. Illetve azt a felvetését, amelyik a látogatást, illetve a napirendet érinti, erről még lesz alkalmunk a mai 2. napirendi ponton belül beszélni. Köszönjük szépen a felvetést.

Amennyiben több hozzászólás nincs, akkor javaslom, szavazzunk arról, hogy az albizottság előadóinak az albizottság működése alatti időtartamban generálisan adunk olyan felhatalmazást, hogy szemléltetőeszközt használhat az előadása kiegészítéseképpen. Kérem, szavazzunk erről. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen szavazattal egyhangúlag támogatta a bizottság. Köszönöm.

A második dolog, amelyről szavaznunk kell a mai ülésen, ez a bizottság ügyrendje. Azt javaslom a tisztelt bizottságnak, hogy itt is a Kulturális bizottság gyakorlatát kövessük, vagyis azt, hogy a házszabály szerint ülésezzen az albizottság, vagyis külön ügyrendet ne alakítson ki. Azt javaslom, hogy igazítsuk a Kulturális bizottság üléseihez az albizottsági üléseket. Az új házszabályi ülésezés alapján a Kulturális bizottság a „B” hét keddjén délelőtt tartja az üléseit, arra szeretnék törekedni és ezt javaslom az albizottságnak, hogy vagy előtte, vagy utána, tehát ehhez kapcsolva tartsuk az albizottság üléseit és erről szavazzunk majd. Kérdezem, hogy az ülésezési renddel és az ügyrenddel kapcsolatban van-e hozzászólás. Esetleg, alelnök úr, ehhez szeretett volna hozzászólni? *(Ikotity István: Nem.)* Amennyiben nincs, akkor ezt teszem fel szavazásra.

Ki ért egyet azzal, hogy a házszabály szerinti ülésezési rendben, lehetőség szerint a Kulturális bizottság üléseihez igazítva tartsuk az üléseinket. Kérem, aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)*

Szintén 7 igen szavazattal egyhangúlag támogatta a bizottság.

Most kérem alelnök urat, hogy beszéljen arról, amit az előbb vázolt.

IKOTITY ISTVÁN (LMP), az albizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony.

Két olyan javaslatom lenne, amit megfontolásra javasolok az albizottságnak. Az egyik az, hogy olyan módon tartsuk meg majd az üléseinket, hogy az szakértők bevonásával történjen, értve ez alatt, hogy akár az ellenzéki pártok is telessenek javaslatot a szakértők személyére. Őket természetesen minden egyes ülésre meghívánk, hogy azok, akik egy-egy témához jobban kötődnek - látható lesz majd nyilván a munkatervünk -, tudjanak róla és el tudjanak jönni az üléseinkre.

A másik javaslatom pedig az, hogy bizottságunk munkájának legyen egy olyan másik, kézzel fogható eredménye is, hogy egy év leteltével készítsünk egy javaslatot, egy jelentést, akár konkrét intézkedéseket megnevezve ebben, és akár azt is megtehetjük, hogy ezt a jelentést előzetesen egy vitára bocsátjuk. Ez a két javaslatom lenne.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Mind a kettő így lesz. Tehát benne is van, a második napirendi pontunk az albizottság napirendjének meghatározása, ezen belül lehet olvasni, hogy a végén jelentést készítünk, elfogadjuk. Egyébként pedig maga a Kulturális bizottság, amikor létrehozta ezt az albizottságot, akkor is ez egy feltétel volt, és rögzítettük, hogy jelentés készül a bizottság üléseiről és a bizottság ténykedéséről. Köszönöm szépen alelnök úr hozzászólását. *(Két képviselő jelzi felszólalási szándékát.)*

Mivel államtitkár asszony előreláthatólag ¾ órát fog tudni itt maradni velünk és ma parlamenti ülésnap is van, ezért azt kérem, legyünk arra tekintettel, hogy az egyebeken belül, illetve a napirendhez tartozó javaslatokat konkrétan a második napirendi ponton belül tegyük fel, ha ilyen hozzászólásra jelentkeztek most

képviselőtársaim. Tehát ha lehet, akkor tegyék majd meg a hozzászólásaikat, ha nem, akkor kérem, hogy most és tömören. *(Jelzésre:)*

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony, a szót.

Csak egyetlen mondat arra, amit alelnök úr mondott. A szakértők személyének kijelölésével kapcsolatosan azt javaslom, hogy az elnök és az alelnök folyamatosan egyeztessen a témák tükrében. Tehát én nem annyira úgy közelíteném meg, hogy kormánypárti vagy ellenzéki oldal, ahogyan István mondta, hanem úgy, hogy szakértő, és folyamatos egyeztetés alapján a meghívás tekintetében, ha az albizottság ezt el tudja fogadni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Erre vissza fogunk még térni a napirendi javaslaton belül és az egyebekben, amit Vinnai Győző képviselőtársunk elmondott.

Tájékoztatás a család- és ifjúságügyért felelős államtitkárságnak az albizottság tárgykörét érintő tevékenységéről - Előadó: Veresné Novák Katalin, az EMMI család- és ifjúságügyért felelős államtitkára

Ha most nincs több hozzászólás, akkor megnyitom az első napirendi pontot. Kérem államtitkár asszonyt, hogy tartsa meg előadását.

Veresné Novák Katalin előadása

VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszöntöm szépen. Köszönöm szépen a meghívást elnök asszonynak.

Azt hiszem, ez egy fontos pont, amihez érkeztünk, hogy létrejött a parlamenten belül, a Kulturális bizottságon belül egy olyan albizottság, amely azokkal a fontos kérdésekkel fog kiemelten foglalkozni, amelyek, azt hiszem, az itt jelenlévőket is nagyon foglalkoztatják, engem személyesen is és én ebben, hogyha a jövőben igénylik, bármikor partner leszek. Tehát, ha olyan témák kerülnek napirendre, amiket itt érdemben meg lehet vitatni, akkor én ezt szívesen veszem. Nekem is fontos az a visszajelzés, amire az albizottság tagjaitól számítok, illetve azt hiszem, hogy itt lehet érdemi, szakmai, politikai, tartalmi vitákat folytatni fontos kérdésekről.

Abban maradtunk elnök asszonnyal, hogy a mai napon én igazából nem szeretnék arra vállalkozni, hogy teljes egészében, részleteiben itt bemutassam, hogy a kormányzat nőpolitikája miről szól, hiszen arra kevés lenne a rendelkezésre álló idő, inkább én is egy menüt villantanék föl és néhány elemet ebből kiemelnék és ezeket ismertetném önökkel. Ha ezek közül a témák közül bármelyik olyan, amelyik további érdeklődésre számot tart vagy az itteni vitának témája lehet, akkor természetesen állunk rendelkezésre.

Elkísért engem helyettes államtitkár asszony is, aki szintén a nőpolitikai kérdésekért is felel, és ha én elmegyek, akkor ők az ülés végéig maradnak a kollégákkal együtt, hogy meghallgassák, elhangzott-e még itt valami olyan, ami a mi munkánkat érdemben befolyásolja. Bízom benne, hogy a kérdésekre is jut idő, azt hiszem, az legalább olyan fontos része, mint az én előadásom, ezért vágjunk bele; nem fogok nagyon hosszan időzni egyes pontoknál. *(Elindul a vetített számítógépes prezentáció.)*

Az elején csak egy alapvető megközelítésként szeretném hangsúlyozni, hogy az Alaptörvényünk is kimondja, hogy Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket, és benne van szó szerint az Alaptörvényünkben, hogy a nők és férfiak egyenjogúak. Nagyon fontos,

hogy ezeknek az alapelveknek, amelyeket alaptörvényi szinten rögzítettünk, érvényt tudjunk szerezni a mindennapokban is.

A család- és a nőpolitika nem választható el egymástól, ezt szeretném hangsúlyozni, ez a kormányzati megközelítésünk. Tudom, hogy ebben nem feltétlenül ért mindenki egyet, én ragaszkodom ehhez a kijelentéshez, hogy a család- és a nőpolitika nem választható el egymástól, nagyon szerencsétlennek is tartom, ha szembeállítja valaki a családpolitikát és a nőpolitikát. Hiszen én azt hiszem, egy felelős, hosszú távú, kiszámítható családpolitika nagyon kiemelten szól a nőkről, a nőkhöz, a nőknek, és ha megnézzük azt a KSH-adatot, hogy a 30 év feletti nők 87,1 százaléka gyermekes édesanya, akkor ez a szám is alátámasztja azt, hogy közel a 90 százalékát édesanyaként is elérjük a nőknek. Azt állítom, hogy jó családpolitika nélkül nincs jó nőpolitika, ez természetesen nem jelenti azt, hogy a kettő egyenértékű lenne egymással, ezenkívül kell, hogy legyenek olyan intézkedések, amelyek a családpolitikán túlmutatva a nők társadalmi boldogulását segítik.

A kormányzat nőpolitikai célkitűzéseit szedtük egy csokorba. Itt kell beszélnünk természetesen a fenntartható demográfiai fordulat eléréséről, a stabil, komplex, célzott, rugalmas, egymást erősítő család- és nőpolitikáról; ez az, amit az előbb említettem, s az kell, hogy ez a kettő támogassa egymást. Nagyon fontosnak tartom - és örülök neki, hogy itt a teremben egyaránt nők és férfiak is részt vesznek -, azt hiszem, hogy aki nő, aki édesanya és gyermeket nevel, akár édesapa és gyermeket nevel, az is pontosan tudja, hogy a mindennapok kihívásai bizony ott jelentkeznek, amikor reggel a gyerekeket el kell indítani a bölcsődébe, az óvodába, az iskolába, amikor meg kell oldani a nyári gyermekfelügyeletet, vagy amikor a gyerek beteg lesz és ezt kell összeegyeztetni akár a munkahellyel. Tehát a mindennapok kihívásai igenis fokozottan jelentkeznek egy gyermeket nevelő családban a munka, a családi és a magánélet összeegyeztetésénél.

El kell ismernünk a nők többes terhelését, hiszen ez is egy kérdés, hogy egyáltalán miért kell kiemelten a nőkkel foglalkoznunk. Ez nem egy kisebbség, vagy sokan mondják azt, hogy a legnagyobb kisebbség, de én nem kisebbségként közelíteném egyáltalán, hanem azt gondolom, hogy a nőknek olyan kiemelt terheik vannak, amelyek fokozottan jelentkeznek, akár legyen itt szó a gyermeknevelésről, akár gondoljunk arra, hogy amikor, mondjuk, van egy beteg családtag a családban, akkor is a nők szerepvállalása fokozott.

A női foglalkoztatás növelése fontos célkitűzésünk, a nők jólétének, jól létének növelése, a nők társadalmi szerepvállalásának erősítése, azt hiszem, mindannyiunk számára fontos célkitűzés és a nők esélyteremtése. Az esélyteremtés szót nem véletlenül használjuk, hiszen nagyon jó lenne, ha lenne az esélyegyenlőség, de sajnos van olyan, amikor nem egyenlő esélyekkel indulnak az emberek, éppen ezért esélyt kell teremtenünk azoknak, akiknek nehezebb az élethelyzete. Itt kiemelten kell gondolni azokra, akik valami miatt többszörösen hátrányos helyzetben vannak.

A kapcsolati erőszak visszaszorítása: itt említjük ezt a témakört is - ahogy már sokszor beszéltünk erről -, azzal együtt, hogy ez nem egy kizárólag nőket érintő problémakör, ugyanakkor azt is mondhatjuk, hogy a nők ebben a tekintetben fokozott veszélynek vannak kitéve.

A kormányzati nőpolitikai intézkedéseket röviden mondanám el, itt sem szeretnék nagyon mélyen a részletekbe menni. Itt érdekes szerintem az az adat, hogy a családi adó- és járulékkedvezménynél, tehát a családi típusú adózásnál a családi adókedvezményt több mint a fele esetben nők veszik igénybe, ez azt jelenti, hogy ez a nőknek a jövedelemmegtartó képességéhez is hozzá tud járulni. Egy adott családon belül - úgy van a szabályozás - megosztható a családi adókedvezmény az édesanya és az édesapa között, és azt látjuk, hogy nagyon sok esetben ezt éppen az édesanyák

veszik igénybe. Ez a nők, az édesanyák gazdasági önállóságához is jelentős mértékben hozzájárul és valóban azt a célt tudjuk ezzel elérni, hogy azt a jövedelmet, amit megtermelt az az édesanya, ezt minél nagyobb mértékben meg tudja őrizni és a gyermekeire tudja fordítani.

A gyed extrának köszönhetően már 50 ezer kisgyermekes nőnek tudtunk a tavalyi év végéig segítséget nyújtani. Ez elsősorban arról szól, hogy a munka és a magánélet összeegyeztetésében nyújtsunk segítséget, ez a legfontosabb pillér, amit én munka és gyednek hívok. Önök mindannyian tudják, ez arról szól, hogy most már a jövő évtől a kisgyermek féléves korától, ha visszamegy egy édesanya dolgozni - egyébként ez az édesapákra is igaz, de azért nagyon nagy többségben az édesanyák veszik ezt igénybe -, ha visszatér a munkaerőpiacra, akkor nem esik el az őt megillető családtámogatásoktól.

Legalább ilyen fontos az, amit testvérgyednek nevezünk, ami arról szól, hogy ha gyors egymásutánban születnek a gyerekek, azt se büntesse a rendszer, hiszen nagyon sokan voltak, akik éppen azért várták ki a kettő vagy a három évet a gyermekek születése között, mert úgy tudták maximalizálni az ebből származó családtámogatási - idézőjelbe tett - bevételeket. Éppen ezért változtattunk ezen a rendszeren és most már minden gyermek után minden juttatást megkapnak a szülők.

Itt van a hallgatói vagy diplomás gyed is, ami szintén egy olyan segítség, amikor kitolódik a gyermekvállalás időpontja. Sokszor egy diplomás vagy leendő diplomás számára éppen az egyetemi, főiskolai évek azok, amikor az a pár gyermeket tud vállalni, akkor itt se érje őket hátrány azért, mert nem volt megelőző jogviszonya az édesanyának. Ez a három intézkedés tulajdonképpen, amiről a gyed extra szól.

Illetve itt van még a munkahelyvédelmi akció, amit később írunk le, ezt is néha ide soroljuk. Ez egy más típusú intézkedés olyan szempontból, hogy ez a munkaadó oldaláról segíti a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását. Kiemelném, hogy itt nemcsak a kisgyermekes édesanyákról van szó, hiszen hogyha megnézik ezeket a számokat, akkor 40 ezer ilyen kisgyermekes édesanya után kaphatott szociális hozzájárulási adókedvezményt a munkaadó a munkahelyvédelmi akció keretében, ugyanakkor, ha megnézzük az összes többi, úgynevezett veszélyeztetett társadalmi csoport után járó kedvezményeket, akkor itt bizony 400 ezer olyan munkavállaló nő van, akiknek a foglalkoztatásához hozzájárulhat ez a kedvezmény.

A gyermekek napközbeni felügyeletéhez kapcsolódó intézkedések: a férőhelybővítés bölcsődében, óvodában, az ingyenes gyermekétkeztetés kiterjesztése vagy éppen az ingyenes tankönyv fokozatos bevezetése is mind arról szól, hogy a gyermekneveléssel járó terheket csökkentsük. Itt gondolhatunk akár adott esetben egy, a gyermekeit egyedül nevelő édesanyára is, akinek ezek a kedvezmények, ezek a lehetőségek bizony nagyon sokat jelentenek a pénztárcájában. Ha azt vesszük, hogy van két pici gyereke, egy vagy két óvodáskorú kisgyereke, és mondjuk, két gyerek van a családban és akár egyedül neveli őket, akkor bizony jelenthet akár 14-15 ezer forintos havi megtakarítást csak az az egy elem, hogy az ingyenes gyermekétkeztetést szeptembertől jelentős mértékben kibővítjük.

A részmunkaidős lehetőségek bővítése, azt hiszem, a nőpolitika terén nagyon fontos lépés. A 2012-es munka törvénykönyve volt az, amelyik egyáltalán az atipikus foglalkoztatás fogalmát bevezette és ezzel elkezdett törvényi szinten foglalkozni. Én itt vagyok annyira önkritikus, hogy azt mondom, szerintem ezen a téren még van hova előrelépniünk, tehát szerintem Magyarországon a kultúrának, a foglalkoztatási kultúrának is kell még ebben a tekintetben változni.

Úgy érzem, hogy a jogszabályi feltételeket a kormányzati oldalon jelentős mértékben megteremtettük, jó lenne, ha ebben partnereink lennének a munkáltatók is, ha ők is felismernék azt, hogy az atipikus foglalkoztatási formák előtérbe helyezése

sokat segítene abban, hogy motivált női munkaerőt tudjanak a magukénak. Erről szól például az a változtatás, hogy a munkahelyvédelmi akció keretében idén, év elejétől most már, hogyha részmunkaidőben foglalkoztat valaki egy kisgyermekes édesanyát, akkor ugyanazt a kedvezményt kapja meg utána, mintha 8 órában foglalkoztatná. Azt hiszem, ez is egy olyan ösztönző, amelynek, bízom benne, hogy jelentős hatása lehet majd. Azt sem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy ha egy kisgyermekes édesanya igényli a részmunkaidős foglalkoztatását, akkor azt kötelező biztosítani számára a kisgyereke 3 éves koráig vagy nagycsaládos anya esetén a legkisebb gyerek 5 éves koráig.

A pótszabadságokat is szerintem érdemes mindig kiemelni, hogy itt is volt egy olyan változás, hogy míg korábban a gyermek után járó pótszabadságot csak az egyik szülő vehette igénybe, most már mind a két szülő igénybe veheti. Ez is egy jelentős könnyebbség, hiszen korábban, mondjuk ki, azért ezeket a pótszabadságokat a legtöbb esetben éppen az édesapák igényelték, most pedig nem kell különbséget tenni, nem kell megosztaniuk sem egymás között, hanem sokkal egyszerűbb adminisztratív szempontból is, de leginkább tartalmi szempontból.

Hogyha továbbmegyünk, akkor a nők 40-et is kiemelném, hiszen a nők 40 az, amit én jobban szeretek nagymamanyugdíjnak nevezni, mint ez a nők 40-es kifejezés. Ez egy családpolitikai intézkedés, nem egy nyugdíjpolitikai intézkedés, hiszen amikor a nyugdíjkorhatárt kitoljuk, akkor majd hogyan nem is tűnik logikusnak, hogy ezzel párhuzamosan bevezetjük a nők 40-et. Ez éppen arról szól, hogy legyenek nagymamák, hogy lehessenek olyan nők, olyan nagyszülők, akik ott tudnak állni a család mellett, és már 135 ezernél valamivel több nagymama, nő vette ezt igénybe.

Ha a nyugdíjakról beszélünk, akkor bizony másfél millió nyugdíjas nő él Magyarországon, és ott is nagy segítség az, hogy olyan a nyugdíjszabályozásunk, hogy a tervezett inflációnak megfelelő mértékben van minden évben egy nyugdíjkorrekció vagy egy nyugdíjemelés, és hogyha a tényinfláció később meghaladja a tervezett inflációt, akkor ezt utána korrigáljuk, ha viszont a tényinfláció a tervezett infláció alatt marad, akkor nem nyúlunk hozzá. Tehát ez azt jelenti, hogy az elmúlt 4 évben, tehát 2010-14 között közel 7 százalékos reálérték-növekedés volt a nyugdíjak vonatkozásában, ez éppen amiatt volt, hogy a tényinfláció minden esetben elmaradt a tervezett inflációtól.

Hogyha az egészségügyi vonatkozásokat nézzük meg, akkor azt hiszem, komoly lépés az, hogy most már a védőnők is végezhetnek méhnyakrákszűrést. Ebben 15 ezer esetről tudunk már 2013-tól kezdődően, amikor bevezettük ezt a lehetőséget. Fontos, szerintem ezt is sokan tudják, akik ismerik ezt a területet, hogy az otthonszülés körüli anomáliák után megteremtettük az otthonszülés jogszabályi feltételeit és annak rendezett módjának az igénybevételi lehetőségét. Az, hogy térítésmentesen méhnyakrák elleni vakcinát biztosítunk a 12 évet betöltött lányoknak, ez is egy olyan nem kizárólagosan egészségpolitikai intézkedés, hanem bizony családpolitikai intézkedés is, amelyben lehetővé tesszük, hogy ezek a leginkább veszélyeztetett fiatal lányok ilyen védőoltásban részesülhessenek.

Különböző nőgyógyászati szűrővizsgálatokat végzünk mozgó szakorvosi vizsgálatok keretében, évi 1500-2000 szűrésről van szó, itt megvan, hogy milyen támogatással, ez kifejezetten a hátrányosabb helyzetű, sok esetben roma nőket éri el kiemelten. A városgondozási rendelet módosítása arról szólt, hogy most már számos olyan vizsgálat van, amit egy szülésznő is elvégezhet, nemcsak az orvos, azt hiszem, hogy ez is a nők érdekeit tartja szem előtt.

Hogyha a következő ábrára továbbmegyünk, látjuk azt, hogy a polgári törvénykönyvet is módosítottuk, amelynek köszönhetően, ha nagyon leegyszerűsíttem, akkor azt kell mondjam, hogy a nők anyagi kiszolgáltatottságát tudtuk ezáltal

csökkenteni, a gazdasági függőségét tudtuk azáltal csökkenteni, hogy adott esetben egy élettársi kapcsolatban is úgy változtak a különböző tartási, öröklési szabályok. A büntető törvénykönyv módosításával pedig a kapcsolati erőszak, mint önálló tényállás megjelent.

Beszéltünk már a kapcsolati erőszakkal kapcsolatos parlamenti viták során is arról, hogy milyen fontosnak tartjuk a szemléletformálást, a figyelemfelkeltést, ha a kapcsolati erőszakról beszélünk. Egy példa erre a „Vedd észre!” kampány, amit a Magyar Ökumenikus Segélyszervezettel folytatunk, ami más egyéb ilyen akciók mellett is azt szolgálja, hogy felhívjuk a figyelmet arra, hogy létezik ez a jelenség Magyarországon is, van kapcsolati erőszak és fontos, hogy az áldozatok tudják azt, hogy mi mellettük állunk és kérjenek segítséget, hogyha ilyen helyzetbe kerülnek.

Ha a felsőoktatási részvételét nézzük meg a nőknek, akkor láthatjuk, hogy a diplomások 56 százaléka nő. Van egy olyan célkitűzése is a felsőoktatási területnek, hogy lehetőség szerint a különböző műszaki területeken is növeljük a női részvétel arányát, hiszen számos olyan szakma van, ami klasszikusan akár nem tűnne nőiesnek, viszont sok munkalehetőséget kínál, és nagyon sikeresen tudnak ott boldogulni a nők, ha megkapják azt a motivációt fiatalabb korokban, hogy akár ilyen pályák felé is nyitottak lehessenek.

Idevettem azt is, hogy számos területen vezettünk be életpályát az elmúlt időszakban, illetve voltak jelentős béremelések. Ha megnézik, akkor ezeknek az életpályáknak, ezeknek a béremeléseknek a célzottjai nagyon sok esetben kiemelten a nők, hiszen ezekben a segítő szakmákban vagy a pedagógiai pályán hatványozottan vannak jelen a nők és így ezek a bérfelvezetések, ezek az életpályák bizony az ő kilátásaikat is javítják, az ő anyagi helyzetükhöz is hozzájárulnak, ugyanígy az ápolási díj emelése is.

A következő tulajdonképpen a háttérét mutatja meg a mi munkánknak. Tavaly, amikor fölállt a család- és ifjúságügyért felelős államtitkárság, létrejött egy önálló osztály, amelyik kifejezetten nőpolitikával foglalkozik, ez a nőpolitikai osztály, itt is van az osztály vezetője, főosztályvezető-helyettes asszony. Működik az emberi jogi munkacsoporton belül a nők jogaiért felelős tematikus munkacsoport, ennek a munkacsoportnak én vagyok a vezetője és a civil szféra legkülönbözőbb résztvevői a meghívottak és tanácskozni tudunk ilyen hasonlóan fontos kérdésekről. Vannak bizonyos eseti, tárcaközi bizottságok, erről a következő diánál lesz még szó, hogy milyen különböző európai fórumokon, bizottságokban veszünk részt.

Vagy akár a szemléletformálás részét képezi az is, hogy most már harmadik éve létezik ilyen típusú pályázatunk, az idén az eddiginél lényegesen nagyobb volumenű. Most egy 180 millió forintos pályázatot írtunk ki „Családbarát ország” címmel és ennek különböző komponense volt, az egyik kifejezetten a női kérdéseket célozta meg. Most kértem, hogy nézzük ezt meg, 207 pályázat érkezett be a lezárásig, tehát ez azt jelenti, hogy nagyon nagy az érdeklődés ebben a vonatkozásban is, és bízom benne, hogy jó akciókat fogunk tudni támogatni ezekből a forrásokból, ahogy az eddigi európai uniós és a következő fejlesztési ciklus európai uniós forrásaiból is. A nők és férfiak társadalmi egyenlősége stratégia 2010-ben lépett életbe, ez ma is hatályos, ugyanakkor az átdolgozását fontosnak tartjuk, ez a munka jelenleg is folyik az államtitkárságon.

Az előző dián szereplő különböző nemzetközi grémiumokról van itt néhány gondolat. A CEDAW-egyezménynek volt 2013-ban egy jelentése - ez egy ENSZ-es dokumentum -, ennek az előrehaladásáról adtunk tájékoztatást. A másik a pekingi nyilatkozat: most, 2015-ben van Peking +20, itt van egy jelentés, amelyik részletesen végigmegegy azon, hogy a magyar kormányzat mit tesz a nők, férfiak társadalmi egyenlősége érdekében és erről is részletes jelentést adtunk az ENSZ-nek.

Ott van az isztambuli egyezmény is, amelyik 2011-ben született és a mi kormányunk 2014 márciusában írta alá, s éppen most folyik az isztambuli egyezmény ratifikációjával kapcsolatos kormányzati munka, melyről már többször beszéltünk. Tekintettel arra, hogy ez egy komoly nemzetközi egyezmény, amelynek mind az aláírása, mind elsősorban a ratifikációja és a hatálybaléptetése komoly munkát, nagyon komoly feladatot ró egy kormányzatra, az ezzel kapcsolatos munka több tárca együttműködésében jelenleg is zajlik.

Az Európai Bizottságban napirenden van a női kvóta irányelv vagy a szülési szabadság irányelv. Mind a kettő egyébként olyan, hogy hosszas-hosszas évek munkája után nem lehet tudni, hogy tetszhalott állapotából most éppen nem lehet tudni, hogy főnixmadárként újraéled-e vagy éppen elhull, ezt a Bizottság még maga sem döntötte el. Mi ezt a munkát figyelemmel kíséjük és részt veszünk természetesen az ezzel kapcsolatos nemzetközi tevékenységben.

Van egy magas szintű munkacsoport, a Gender, amelyik a nemek közti egyenlőséggel foglalkozik - ezt az előző diánál is említettem -, illetve van egy hasonló csoport az Európai Tanácson belül, továbbá van az EIGE nevű csoport, amelyik civil szakértők részvételével zajlik, ott is jelen vannak a mi képviselőink, illetve Magyarország civil képviselői.

Ha az eredményeket nézzük, itt néhányat felvillantottunk. Az egyik a születések számában tapasztalható pozitív jelek. Azt gondolom, ez számomra mindenképpen bizakodásra ad okot, hiszen a csökkenő létszámú szülőképes korban lévő nők száma ellenére van egy pozitív tendencia. Bár a tendenciával mindig nagyon óvatos vagyok, nem tudjuk, hogy tendencia lesz-e, de mindenestre nagyon az az irány, vagy úgy mutatkozik az elmúlt 20 hónapban, hogy gyakorlatilag folyamatosan nőnek a születésszámok, tehát egyre több gyermek születik Magyarországon ennek ellenére. Azt gondolom, hogy itt összefüggést lehet sejteni a kormányzati családpolitika és ezek között a számok között. A termékenységi arányszám, ez az 1,41 még mindig sajnálatos módon alacsony, ugyanakkor nagyon jelentős mértékben emelkedett már, ez is bizakodásra ad okot.

A női foglalkoztatás az, ahol viszont európai szinten is vitathatatlanul nagyon komoly eredményeket tudunk felmutatni. Az európai uniós tagállamok közül Magyarországon nőtt a legnagyobb mértékben a női foglalkoztatottság és elérte az eddig mért legnagyobb értéket. Azt hiszem, ez egy komoly eredmény, és itt láthatók a számok, most ezeket nem szeretném külön fölolvasni, de látják, hogy milyen mértékű bővülésről van szó, és itt emelném ki a kisgyermekes nők foglalkoztatását, ahol szintén jelentős emelkedést tapasztalhattunk.

Itt beírtuk ezt az adatot is, amelyik a felmérésekből ismert, ez a fizetések közötti különbség, ami 20,1 százalék ezek szerint a felmérések szerint, amire mondhatjuk azt is, hogy sok, meg mondhatjuk azt is, hogy kevés. Szerintem addig, amíg ez nem nulla bárhol - amennyire tudom, nem jellemző, hogy ez nulla lenne -, addig mindenképpen jó lenne, hogyha ez a nulla felé konvergálna.

Továbbmenve ugyanezen a listán, ha megnézzük azt, hogy a nők részvétele a döntéshozatalban, a vezető munkakörökben hogyan alakul, akkor azt látjuk, hogy a cégtulajdonosoknak közel 40 százaléka nő, ezzel meghaladjuk a környező országok arányát. Illetve a női menedzserek aránya alapján a 28. helyen állunk a 38,6 százalékos aránnyal 2012-ben. Itt látható az is, hogy a felsővezetőknek milyen a női aránya, 22,6 százalék, ami egy jelentős emelkedést mutat.

Alapvetően én erre azt mondanám, hogy lehet itt a számok bővületében élni meg mindenféle számokat előhozni, azt tapasztaljuk Magyarországon, hogy ha a teljes spektrumot nézzük, akkor nincs kevés női vezető. Hogyha a legalsó szinttől a legmagasabb szintig nézzük, alapvetően nincs kevés női vezető. Tény, hogy minél

magasabbra megyünk, annál kevesebb van, és tény az is, ha mondjuk, a vállalatméreteket vagy a cégek méretét nézzük, a kicsi vállalkozásoknál jelentős mértékben női tulajdonosok vannak, a nagyobbaknál már kevésbé. Ez egy ilyen jelenség, aminek az okairól szerintem egyébként érdemes beszélni, és arról is, hogy ezt fölülről lehet-e megoldani, vagy kell-e ezen változtatni és milyen eszközökkel kell ezen változtatni, szerintem ez egy izgalmas kérdés.

A nők 40-ről az előbb beszéltem, a nyugdíjak reálértékéről szintén volt szó. Itt azért az utolsó sorra hívnám fel a figyelmet, hogy itt ugyanúgy, mint a gender pay gap esetén - ez a fizetések közötti különbség nők és férfiak között -, ugyanígy mérik az úgynevezett pension gap-et is, ami azt jelenti, hogy a nyugdíjak között milyen különbség van. Itt jelentősen az EU-s átlag alatt vagyunk, nyilván a különbség abból is fakad, amikor a nyugdíjjogosultságot tulajdonképpen a befizetett nyugdíjjárulékokkal is megalapozzák az emberek. Nyilvánvalóan, aki kevesebb járulékot fizetett és kevesebb ideig volt járulékfizető, az megjelenhet a nyugdíjában is.

Az utolsó dia a különböző feladatokról, kihívásokról szól, ezt tényleg csak egy menüként villantanám fel. A nők közéleti szerepvállalásának növelését én fontosnak tartom, a női szakmákban dolgozók további elismerését, a többes terhelés további elismerését is. Elsődleges családpolitikai célkitűzésünk, hogy a kívánt, tervezett gyermekek születéséhez hozzájáruljunk és ennek a legfontosabb eszköze a munka és a család összeegyeztetésének biztosítása. Illetve, ahogy eddig is beszéltem minden esetben a kapcsolati erőszakról, itt a kapcsolati erőszak áldozatainak való segítségnyújtást és az ezen a téren való további előrelépést is fontosnak tartom. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár asszonynak a tartalmas ismertetőt. A műfaja ismertetés volt és ezt is beszéltem meg államtitkár asszonnal, hogy egy keresztmetszetet nyújtson most arról a tevékenységről, amelyet mi az albizottságunkban napirendként majd a következő egy évben tárgyalni fogunk, ezt a keresztmetszetet nagyon szépen köszönjük. Ezért mi most az egészről, az elmondottak egészéről nem tudunk vitatkozni, nem tudjuk azt felvállalni, hiszen egy éves munkánk lesz abban, hogy ennek a keresztmetszetnek az egyes elemeit majd napirendre tűzzük és egyesével megtárgyaljuk.

Szeretném kérdezni államtitkár asszonyt, hogy a diasorozatot az albizottság részére tudja-e bocsátani vagy ennek egy változatát.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Természetesen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérem szépen, hogy majd minden bizottsági tag, illetve (*Hegedűs Lorántné és Szelényi Zsuzsanna felé:*) amennyiben igénylik a képviselő asszonyok, akkor eljuttatjuk a jelen lévő képviselőtársainknak is.

Hogy államtitkár asszony idejére is tekintettel legyünk, egy nagyon rövid időnk van. Az a kérdésem, hogy van-e a bizottság tagjainak konkrét kérdése államtitkár asszonyhoz. (*Szelényi Zsuzsanna jelentkezik.*) Először kérdezem, hogy a bizottság tagjainak van-e kérdése. (*Nincs jelzés.*) Amennyiben nincs, akkor, nagyon röviden, ha ez lehetséges, Szelényi Zsuzsannának adom meg a szót, amennyiben a bizottság szavaz arról, hogy megkapja a szót. Úgyhogy kérdezem a tisztelt albizottságot, egyetért-e azzal, hogy szólhasson képviselőtársunk, Szelényi Zsuzsanna.

(*Jelzésre:*) Ügyrendi kérdése van Hoffmann Rózsának.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Természetes, de javasolom, hogy előbb a bizottság nyilvánuljon meg és csak utána a vendégek.

ELNÖK: Kérdeztem, hogy a bizottság tagjai kívánnak-e szólni, és nem jelentkezett senki.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): De, jelentkeztem, csak tizedmásodpercek vannak erre.

ELNÖK: Akkor bocsánat, elnézést! Dr. Hoffmann Rózsának adom meg a szót.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen a szót.

Élvezettel hallgattam - nem először - államtitkár asszony beszámolóját, és úgy látom, jó döntés volt, hogy egy külön államtitkárságot kapott a család- és nőpolitika és mindezek az intézkedések, amelyekről már nem először hallottunk, a parlamentben is volt szó erről, elég biztatónak látszanak. Kérdezném egyúttal, hogy a lisszaboni egyezmény ratifikációja hogyan áll most, körülbelül mikorra tervezhető. Ez a kérdés a nemzetközi fórumokon is rendre előkerül, úgyhogy ha erre még egy rövid választ kaphatnánk.

További lendületet, sok sikert és jó egészséget kívánok ehhez a munkához!

ELNÖK: Köszönöm szépen dr. Hoffmann Rózsa hozzászólását. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül van-e további kérdés. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor most teszem fel szavazásra, hogy Szelényi Zsuzsanna kérdésére most sor kerülhessen. Ki az, aki ezzel egyetért? Közben jelzem, hogy Kunhalmi Ágnes felhatalmazást adott a helyettesítésre alelnök úrnak, Ikotity István képviselőtársunknak, tehát a szavazási arányok így fognak alakulni. Kérdezem, ki az, aki egyetért. *(Szavazás.)* A bizottság 8 igen szavazattal egyhangúlag támogatta.

Szelényi Zsuzsannának megadom a szót.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen.

Én is köszönöm a nagyon részletes tájékoztatót. Nagyon jól néz ki és azt gondolom, alapvetően valóban a legfontosabb kérdések, amik ehhez a napirendi ponthoz kapcsolódnak, láthatóan szerepelnek a kormány napirendjén.

Csak néhány, tulajdonképpen apró kérdést szeretnék föltenni. Az egyik az, hogy a gyed extrával kapcsolatban azt mondta, 50 ezren vették eddig igénybe. Hány nő van ma Magyarországon, aki gyesen vagy gyeden van? Mit látunk ebből, hogy mennyien veszik igénybe? Tudom, hogy ez egy néhány éve létező szolgáltatás, de mennyire kezdett el beindulni? Ezt én egy nagyon fontos, jó intézkedésnek tekintem természetesen.

A másik, hogy nyilvánvalóan nagyon fontos kérdés Magyarországon az óvodák és a bölcsődék fejlesztése, ez is szerepel a tervek között, ráadásul szeptembertől az óvodások beóvodáztatása kötelező lesz Magyarországon. Azt szeretném tudni, hogy látják, ez mennyire fog tudni teljeskörűen megvalósulni. Lényegében rendelkezésre fog-e állni szeptemberre a megfelelő számú óvodai férőhely, illetve ha nem teljesen, akkor milyen ezzel kapcsolatos tervek és tevékenységek vannak? Mi zajlik a 3 éves kor alatti gyerekek esetében? Nyilvánvalóan a nők munkavállalása szempontjából ez egy kritikus kérdés.

A harmadik kérdésem az, hogy a női kvóta irányelvvel kapcsolatosan mi történik, mert erről részletesebben nem beszélt, hogy ez milyen módon szerepel a kormányzat napirendjén.

Az utolsó kérdésem pedig az, hogy nagyon jelentős foglalkoztatási növekedésről számolt be, ez a kormányzat általános tájékoztatásában is szerepel, itt most nyilván a nőkről volt szó, ennek a 180 ezer körüli új munkaviszonynak mekkora része közmunkás és mekkora az, amelyik a piacon munkahelynek számít. Köszönöm szépen előre is.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársunk hozzászólását. Kérdezem, hogy van-e még a bizottság részéről kérdés. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincsen hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom és megadom a szót államtitkár asszonynak a válaszára.

Veresné Novák Katalin válaszája, reagálása

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen és köszönöm szépen a hozzászólásokat, illetve a kérdéseket is.

Hoffmann Rózsa képviselő asszony kérdése az isztambuli egyezményre vonatkozott, hogyha jól értem. Itt azt tudom megerősíteni, hogy az Igazságügyi Minisztérium fő felelősségébe tartozik az isztambuli egyezmény ratifikációja. Felállt egy külön bizottság, amelyik az ezzel kapcsolatos feladatokat áttekinti, illetve a tárcák között koordinálja. Őszintén szólva, ami a legnagyobb kihívást jelenti nekünk és szerintem bármilyen nemzetközi fórumon javaslom, érdemes is hangsúlyozni, hogy mi azt szeretnénk, hogy úgy ratifikáljuk az isztambuli egyezményt, hogy akkor tényleg felkészültek legyünk a ratifikációra és az életbe léptetésére, tehát ne a ratifikációt követően kezdődjön el az ezzel kapcsolatos felkészülési munka, hanem ezt megelőzően. Ebben, úgy látjuk, hogy sok tagállam hasonlóan járt el, éppen ezért volt szükség adott esetben 30-nál több hónapra ahhoz, hogy ratifikálni tudják az egyezményt.

Itt az egyik legnagyobb kihívás, ami előttünk áll, például az adatgyűjtés. Teljesen más típusú logikában várja el az isztambuli egyezmény az adatszolgáltatást, mint amire eddig Magyarországon volt gyakorlat. Az ezzel kapcsolatos munkát minden szempontból elő kell készíteni nemcsak technikailag, hanem az adatgyűjtésre is föl kell készülnünk és összehangolni az ezzel kapcsolatos szervek munkáját. Ez a munka folyik jelenleg is, én bízom benne, hogy ősszel tudunk a kormány elé vinni közösen egy olyan előterjesztést, amiben a részletesebb ütemezés szerepelni fog, hogy mikor tartjuk mi kivitelezhetőnek a ratifikációt, a hatálybaléptetést.

Azt hiszem - és nagyon fontos kérdésnek tartom az isztambuli egyezménnyel kapcsolatos párbeszédet is -, ez az isztambuli egyezmény egy fontos nemzetközi egyezmény, nem véletlen döntöttünk mi is az aláírás mellett annak ellenére, hogy az Európa Tanácsnak nem minden tagállama döntött úgy, hogy aláírja, illetve a ratifikációja még nem történt meg minden esetben. Ezt nagyon fontosnak tartom, és azt is gondolom ezzel párhuzamosan, hogy nem az isztambuli egyezmény ratifikációja az, ami meg fogja egyik napról a másikra rengetni Magyarországon a világot és mindent meg fog változtatni. Fel kell rá jól készülnünk, és amikor úgy érezzük, hogy felelősen hatályba tudjuk léptetni, akkor ezt a ratifikációt meg fogjuk ejteni az ezzel kapcsolatos felelősség szem előtt tartásával.

Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony kérdéseire pedig - köszönöm, hogy ilyen érdemi, tartalmi kérdéseket tett fel -, ha megengedi, természetesen mondom is, hogy milyen számok vannak a gyeden és gyesen lévő édesanyák vonatkozásában, itt azért hangsúlyoznák valamit. Szerintem nem is az számít - ez az 50 ezer nyilván egy visszajelzés nekünk és önöknek is -, hogy mennyien vették már igénybe, tehát nem feltétlenül az a célunk egyébként, hogy mindenki vegye igénybe például a munka- és a

gyed-típusú lehetőséget. Éppen mi voltunk azok, akik visszavezettük a 3 évig tartó gyeset, ez is azt mutatja, hogy ugyanúgy értékes az, ha valaki 3 évet otthon tölt a gyermekével és nem megy vissza dolgozni, mint az, hogyha valaki él azzal a lehetőséggel, hogy a gyermekvállalás mellett munkát is vállaljon vagy dolgozzon. Ami minket ebben az ügyben motivál, az az, hogy választási lehetőséget tudjunk kínálni. 80 ezer gyeden lévő és 160 ezer gyesen lévő édesanya van egyébként Magyarországon, tehát ehhez képest ez az 50 ezer egy elég jelentős szám, én azt hiszem, de mondom, a célunk nem is ennek a számnak a maximalizálása, hanem inkább az, hogy ne érje hátrány ezeket a szülőket; ez volt az első kérdése.

A második kérdés a kötelező óvodáztatásra vonatkozó, a férőhelyekről szóló, illetve a 3 éves kor alatti gyerekekről szóló kérdés volt. A kötelező óvodáztatásnál nagyon fontos az, és ha visszaemlékszik, nem véletlen történt meg az a döntés, hogy ezt az intézkedést el is halasztottuk egy évvel, éppen azért, hogy a megfelelő felkészülés megtörténhessen a férőhelybővítés tekintetében is. Csak ott lehet bevezetni a 3 éves kortól kötelező óvodáztatást, ahol ennek a feltételei adottak, éppen ezért zajlik és zajlott az elmúlt hónapokban, években is a folyamatos férőhelybővítés. Országos szinten egyébként, ha megnézzük az aggregált adatokat, több az óvodai férőhely, mint amennyi az óvodás gyermek. A lényeg természetesen az, hogy minden egyes településen lehetősége legyen annak a kisgyermeknek, annak a családnak, hogy megfelelő férőhely legyen a gyerekek számára, hogy úgy óvodába tudja küldeni a gyerekeit.

Illetve én itt azt is hangsúlyoznám - nem akarok az ördög ügyvédje lenni -, szerintem az is legalább ennyire fontos, hogy mondjuk, egy adott kistélepülésen, egy kicsi faluban adjuk meg a lehetőséget és segítsünk abban is, hogy eljusson az a gyerek az óvodába. Tehát ne csak oktrojáljuk valakire azt, hogy el kell küldenie az óvodába, hanem ehhez kapjon meg olyan segítséget is, hogy adott esetben iskolabusszal, a falugondnoki hálózaton keresztül vagy éppen az egyház segítségével, civil szervezetek segítségével történjen ez meg. Erre komoly felkészítő munka folyt az elmúlt években, nem is csak az elmúlt egy évben, hanem már ezt megelőzően is, amikor településenként átnéztük azt, hogy mi az adott helyzet és ott milyen célzott segítséget tudnak kapni. Tehát ez egy fontos feladat és én bízom benne, hogy felkészülten fogunk nekivágni a szeptemberi hónapnak.

A 3 éves kor alatti gyermekek esetében pedig egyrészt hangsúlyozni szeretném a koragyermekkori intervenciót, ha már a 3 év alattiakról beszélünk. Azt hiszem, az, hogy a koragyermekkori intervenció területén sikerül érdemben továbblépni, előrelépni, ez rendkívül fontos. Most úgy néz ki, erről van egy kormánydöntésünk is és jelentősen tudunk segíteni azzal, hogy például a szakértői bizottságokba kifejezetten ehhez a korosztályhoz értő szakemberek fognak bekerülni. Még van számos alpontja - nem szeretnék itt a részletekbe menni -, amivel azt segítjük, hogy minél korábbi életkorban ismerjük fel a különböző rendellenességeket és személyre szabott segítséget kapjanak a családok. Azt hiszem, ez egy nagyon komoly segítség annak, akinek nem teljesen egészségesen születik meg a kisgyermek, legyen az az első, a második vagy akár az ötödik és akármilyen családról is legyen szó.

Illetve a bölcsődei férőhelyeknél egyrészt van egy nagyon komoly bölcsődei férőhelybővítés. Itt nem is mondtam az előző körben, hogy csak a bölcsődei férőhelybővítés 1000 olyan munkahelyet hozott létre, ami elsősorban női munkahelyeket jelent. Van a kormánynak szintén egy olyan döntése is, amely arról szól, hogy a bölcsődei ellátórendszer mellett bővítsük ezt a rendszert, szélesítsük, tegyük minél inkább többszereplőssé. Azt tartom kiemelt célunknak, hogy ha egy édesanya vissza szeretne menni dolgozni, vagy vissza kell hogy menjen dolgozni egy 3 évesnél kisebb gyermek mellett és nem tudja a családon belül megoldani a családon

belüli felügyeletét, akkor is kínáljunk neki helyi szinten olyan megoldási lehetőségeket - akár a cégen keresztül, akár egy vállalkozón keresztül, akár éppen egy bölcsődén keresztül -, amivel ő meg tudja oldani a kisgyermeknek a napközbeni elhelyezését.

Ami a női kvóta irányelvet illeti, itt egy elég komoly vita van az Európai Unió berkein belül és itt a tagállamok is igen megosztottak. Jelenleg van egy jelentős blokkoló kisebbség, amelynek köszönhetően ez az irányelv nem élvezzi a Tanács többségi támogatottságát, illetve nem nagyon tud érdemben továbbhaladni. Megmondom őszintén, hogy az új bizottság sem volt ebben az ügyben egyáltalán eltökélt, nem is tudták, hogy akarják-e a régi bizottságnak, Reding alelnök asszonynak ezt a kezdeményezését továbbvinni, vagy nem viszik tovább. Most úgy tűnik, hogy köztük is nézeteltérések vannak, de talán próbálják ezt egy kicsit leporolni. Németország reakciója ebben a tekintetben érdekes volt, amely bevezetett egy nemzeti szabályozást, ami viszont szűkebb, mint az európai uniós irányelv lenne.

Amit mi ezen a téren csináltunk, az az, hogy minden egyes érintett vállalat képviselőjével leültünk, tárgyaltunk erről, tehát felkészülünk arra, hogy ha az irányelvet bevezetnénk Magyarországon is, akkor ennek Magyarországon milyen hatása lenne. Ha a kormányzati álláspontra is kíváncsi, mi része vagyunk a blokkoló kisebbségnek, még hozzá azért, mert ez az irányelv a tőzsdén jegyzett vállalatok igazgatótanácsában való alulreprezentált nemnek az arányát határozza meg. Főleg Magyarország esetében nem vagyok meggyőződve arról, hogy ez éppen egy olyan intézkedés lenne, ami azt célt szolgálná, amit az irányelv célkitűzésül állított, és némileg felvet olyan kérdéseket is, hogy túlon túl beleszólunk-e ezzel, mondjuk, a vállalatok önálló döntéshozatalába, hiszen választott testületekről van szó. Tehát ez egy összetett kérdés, én azt mondom, megnézzük azt, hogy egyáltalán a Bizottság merre halad tovább, még a németek sem döntötték el, hogy ők egyáltalán az új nemzeti szabályozás függvényében hogyan fognak továbblépni, mi ebben a vitában aktívan részt veszünk az első perctől fogva.

Ami pedig a női foglalkoztatottság adatát illeti, én azt tudom önnek mondani, ami adatokat itt ismertettem. Megmondom őszintén, nem fogok tudni hajszálpontos arányt mondani, hogy mekkora a közfoglalkoztatott-nem közfoglalkoztatott arány, szívesen megnézem, de azt meg tudom önnek mondani, hogy zömmel nem közfoglalkoztatottakról van szó a női foglalkoztatás növekedése esetében, hanem az elsődleges munkaerőpiacon történő foglalkoztatásról. De ha a Tünde tudja, akkor mondom. *(Átnyújtanak egy papírt.)* A múlt évben éves átlagban 77 ezer nő vett részt a közfoglalkoztatásban, a megelőző évben pedig 55 ezer. Tehát a bővülés nagy része, 4/5-e a nők esetében az elsődleges munkaerőpiacon érzékelhető. Köszönöm szépen a kiegészítést.

(Jelzésre:) Igen, parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Lehet tudni, hogy ez milyen területen van? De ha most nem tudja, akkor nem baj.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Bármelyik vonatkozását szívesen át is küldjük, ha bármelyik részlete érdekli.

Bízom benne, hogy minden kérdésre sikerült kimerítően válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár asszonynak az előadást is és a válaszokat is. A felvetett problémákról, mint említettem, a munkatervünk

meghatározásakor és majd a következő bizottsági üléseken fogunk beszélni, tehát akár arról a témáról is, amelyet most itt kérdésként képviselőtársaim felvetettek.

Köszönjük szépen a részvételt államtitkár asszonynak, helyettes államtitkár asszonynak és a minisztérium munkatársainak is. Akik továbbmennek, további szép napot, eredményes munkát kívánok!

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnézést, muszáj mennem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Egyet, ha szabad, még hadd tegyek hozzá a bölcsődei elhelyezés kérdéséhez. Valóban nagyon fontos az, hogy a gyermekek szakképzett, minél inkább és minél magasabb szakképzettséggel rendelkező bölcsődei gondozók kezében legyenek, éppen ezért fog mostantól majd életbe lépni az a szabályozás, hogy a felsőfokú bölcsődei gondozók a pedagógus életpályamodell hatálya alá fognak tartozni, ami azt jelenti, hogy ennek a szakmacsoportnak is jelentős bérnövekedése lesz szeptembertől. Köszönöm szépen.

Az albizottság 2015. évi munkaterve

A második napirendi pontot megnyitom, ez a bizottság munkatervének első olvasatú vitája. Amint elfogadtuk a napirendet, itt most a célunk az, hogy összegyűjtsük a javaslatokat, ha van helyben, ha pedig nincs helyben javaslat vagy nincs annyi, amennyi, akkor augusztus 31-éig várjuk a javaslatokat, hogy a szeptemberi első ülésen el tudjuk fogadni majd a tényleges munkatervünket.

(*Jelzésre:*) Ha minden igaz, először Dúró Dóra elnök asszony jelentkezett, utána dr. Hoffmann Rózsának adom meg a szót. Dúró Dóra!

Hozzászólások

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Azt javasolnám, hogy a kapcsolati erőszak elleni küzdelem tematikájával foglalkozó bizottsági ülésünket egészítsük ki egy várandóssági válságtanácsadó meghallgatásával, hiszen a kapcsolati erőszak legbrutálisabb és legelterjedtebb formája az abortusz és úgy gondolom, hogy indokolt ezzel a kérdéssel külön is foglalkozni. Személyi javaslatot is tudunk majd tenni, hogy ki az, akit javasolnánk meghívni ez ügyben.

Továbbá a márciusi „Nők a családban” tematikát szeretnénk, hogyha kiegészítenénk „férfiak a családban” résszel is, bár a családi munkamegosztás talán szerencsésebb cím lenne, illetve a háromgenerációs családmódel kérdéskörével szintén. Ennyi kiegészítést szeretnék itt helyben megtenni és szeretném jelezni, hogy sajnos el kell mennem, a bizottságot kell képviselnem egy másik rendezvényen, úgyhogy köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor, ha úgy elfogadható, az első egyértelmű volt, a márciusi pedig a „Munkamegosztás a családban” lenne, és ezen belül a férfi és a női téma is benne van. Értettem a javaslatot, köszönöm szépen.

Dr. Hoffmann Rózsának adom meg a szót.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm.

Személy szerint támogatom Dúró Dóra javaslatait, magam is hasonlóan gondolkoztam, ezért nem ismétlem meg. Én a sorrendhez tennék egy módosító javaslatot és egy kiegészítő javaslatot, ami nem eléggé hangsúlyos talán, de összefügg mind a kettő. Végighallgattuk egyetértéssel az államtitkár asszony beszámolóját, amelyből hallhattuk, a kormányzati politikában a család- és a nőpolitika szervesen

összefügg. Nagyon sokan valóban így is gondolkodunk erről, ezért én azt szeretném javasolni, kérni, hogy ennek az albizottságnak a munkájában is tükröződjék ez a szemlélet olyan módon, hogy ne a kapcsolati erőszakkal kezdjük az egész felvetést, hanem tekintsük át a nőknek az egész életútját.

Tehát ezzel egy új témára is tennék javaslatot, hogy megszületik egy kislány, aztán valamikor 80 év múlva majd szegény meghal, hogyan zajlik az egész élete. Ez lehetne egy szintézise az egész munkának, de jó lenne, ha az elejére kerülne, amíg még friss a figyelem, nagy az érdeklődés, azt hiszem, ebben sok mindent össze lehetne tenni, ez részben érintené a majd később részletesen tárgyalt témákat, mert ez a lényeg, hogy megszületünk nőnek vagy férfinak, és mi vár ránk ezen a földön, ebben az országban, mit tehetünk azért, hogy ez minél jobb legyen, és ebbe sok minden belefér. Hirtelen nem találok jobb címet neki, mint a nők életútja vagy életkilátásai, lehetőségei a nagyvilágban, Európában és Magyarországon. Egy ilyen témával szeretném inkább kezdeni, és akkor viszont az, amit Dúró Dóra mondott, hogy a család egészére figyeljünk, akkor itt vissza lehetne erre térni.

Örültem a médiatémának. Megismétlem, amit az előbb mondtam, hogy ahol lehet, valami gyakorlati dolog is legyen, hogy vagy kimegyünk, vagy idehozni akár szemléltetővel sok olyat, amivel betekintést kaphatunk ezekbe az élő témákba.

Végül kiegészíteném még azzal, hogy a szakértőket mi is úgy gondoltuk, hogy legalább kettő legyen, de a szakértő az szakértő, nem párthoz tartozik, még akkor sem, hogyha a gondolkodásmódját meghatározza a világnézete és ez utóbbi, hogy melyik párthoz kötődik. Olyan szakértő legyen, akinek van szaktekintélye, aki felmutatott valamit, és aki megfelel annak a tudományos kritériumnak, hogy a tudomány mindig tárgyilagosságra és objektivitásra törekszik, ahol persze vannak némi árnyalatnyi különbségek. Én egyébként pontosan ezért gondoltam hogy legalább két szakértő legyen.

Utolsó gondolatom, hogy amikor a nőpolitikáról és sok egyébéről beszélünk, akkor hajlamosak vagyunk csak Budapestre és a nagyvárosokra koncentrálni, közben ebben az országban, azt hiszem, a lakosság nagyobbik fele kistelepülésen él. Én magam elég jól ismerem a falusi életet, ott egészen más a nők helyzete, a kilátásaik, és ahol igazán erőszak van, az nagyon sokszor éppen a falu. Tehát a szakértők figyelmét kérem szépen, javasolom felhívni arra, hogy egészítsék ki a gondolkodásukat - ha ez eddig nem volt benne - a nagyvárosi tipikus problémákon kívül a falusi, vidéki és tanyasi életviszonyokkal is. Körülbelül ennyi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Formálisan is kérem, szavazzunk arról, hogy ismét megadjuk a szót Szelényi Zsuzsa képviselőtársunknak. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen szavazattal a bizottság egyhangúlag elfogadta. Köszönöm szépen. Szelényi Zsuzsanna!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm a szót.

Szeretnék egy kérdést feltenni. Lehet, hogy mindenki tisztában van azzal, hogy ennek az albizottságnak mi az ambíciója, csak én nem vettem részt a döntéshozatalban, amikor megalakult az albizottság. Ebből a tervből az derül ki, hogy itt alapvetően meghallgatás formájában lesznek beszélgetések. Jól látom ezt? Mennyire fog az albizottság foglalkozni a különböző betervezett parlamenti javaslatok vizsgálatával, mint normális esetben különböző bizottságok? Illetve látom, hogy a végén egy jelentéstervezet van meghatározva célként és ahhoz lehet javaslatokat is tenni, de nyilván, ha közben ilyen adódik, akkor feltételezem, hogy az albizottság már időközben is, év közben is élhet javaslatokkal a parlament felé; tehát ez igazából egy kérdés.

A javaslatom pedig az, hogy ez az albizottság a Női Méltóságért Albizottság névre hallgat, és az utóbbi évtizedekben, mondjuk, 20 évben a nők helyzetét alapvetően párhuzamosan szokás értelmezni a férfiakéval, hiszen a társadalmi szerepváltozások miatt kell nagyon sokat beszélnünk a nőkről, de a férfiakat is érintik a társadalmi szerepváltozások. Ezt nyilván nem lehet megváltoztatni és ez így fog maradni, de a tematikában én ezt támogatom és a másikat is, hogy ezt az ambíciót ez az albizottság képviselje. Talán csatlakozva Hoffmann Rózsához, az első beszélgetés lehetne az, hogy a női és a férfi szerepek változása ezekben a napokban. Itt 10 évenként nagyon jelentős változások vannak, természetesen vannak hosszabb időszakokra vonatkozó tendenciák is, de egy ilyen típusú áttekintő beszélgetést mindenképpen lehet csinálni. Erre kiváló szakértők vannak egyébként Magyarországon a legkülönbözőbb kutatóintézetekben, és nagyon hasznos lenne, hogy a férfi szerepmodell változásáról is essen szó és nyilván a többi kérdésben is ez időről időre felmerülhet majd.

Az áprilisi programban szerepel az egyedülálló, a gyereket egyedül nevelő nők helyzete, a nők biztonsága. A nők biztonsága pontosan mit jelent? Ezt nem egészen értem, ha arra lehetne valami további tájékoztatást kapni, az érdekes lenne. Talán ez az időszak, ez a program alkalmas arra, hogy a szegénység, mint nem specifikus program is bekerüljön a beszélgetésbe, nagyon jelentős a szegénységi faktor a nők és a férfiak esetében, amit szerintem hangsúlyosan érdemes megtárgyalni.

A decemberi tervben a „Nők a gazdasági életben” pontosan mit jelent? Hogyha ezekről lehetne többet tudni, azt megköszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólást.

Lehet, hogy nem sorrendben megyek, de a Kulturális bizottságon keresztül tudunk mi, mint albizottság a parlamenti előterjesztésekről véleményt formálni. Tehát lehet olyan út, hogy a Kulturális bizottság kifejezetten kéri az albizottságot, hogy valamiben foglaljon állást és tárgyalja meg, tegyen javaslatot, de lehet úgy is, hogy mi, az albizottság kezdeményezzük a Kulturális bizottságnál, hogy mi ebben állást foglalunk, és utána erről beszámolunk a Kulturális bizottság ülésén.

A másik, ami Hoffmann Rózsa és Szelényi Zsuzsanna felvetése is, hogy úgy lehetne akkor azt megtenni, hogy idő- és térbelileg is érdemes lenne vizsgálni a nők életútját és oda bele lehetne tenni ezt a történeti dolgot az első napirenden belül, hogy időben is megnézzük a nők életútját, tehát az idő előrehaladtával a kisgyermekkortól egészen a nyugdíjas korig és térbelileg is, Magyarország különféle településein, a tanyavilágtól a fővárosig és utána, ezen túlmenően pedig európai uniós viszonylatban vagy akár világviszonylatban is meg lehet nézni.

A következő a szegénység témája. Azt javaslom, hogy talán ne is a szegénységet, hanem inkább a kiszolgáltatottságot, mint témát, igen, érdemes lenne valamelyik ülésünk napirendjére venni vagy valamelyik kapcsolódó téma alpontjaként beemlíteni. Tehát én a nők kiszolgáltatottságát vagy a kapcsolati kiszolgáltatottságot - és én is azt mondom, hogy nemcsak a nők, hanem a férfiak is lehetnek az erőszak elszenvedői vagy akár kiszolgáltatottak is -, úgyhogy ezt a kettőt én is javaslom, hogy mindig párhuzamosan kezeljük, de tény az, hogy a nőket mind a kiszolgáltatottság, mind az erőszak sokkal nagyobb százalékban sújtja.

A nők biztonsága: itt arra gondolunk, hogy milyen olyan intézkedések vannak életben és milyeneket lehetne még javasolnunk, hogy vezessük be azért, hogy a nők fizikai biztonsága megfelelő törvényi és megfelelő intézményi struktúrával körbeszabályozott legyen, milyen felvilágosító akciókat szervez a kormány a nők számára s ezek elérhetőek-e. Főleg az idős nők az a korosztály, amelyik nem feltétlenül

internetezik, hozzájuk el kell jutni a felvilágosító kampányokkal. Elképzelhetőnek tartom, hogy a meglévők mellé még itt, az albizottsági ülésen fog esetleg olyan javaslat születni, amellyel erre vagy egy másik területre rá tudjuk irányítani a figyelmet és el tudunk indítani egy plusz felvilágosító kampányt.

Nők a családban: a márciusi témához, én is egyetérték, a férfi és a nő is legyen, a munkamegosztásról is legyen szó.

A szakértők bevonásával is egyetértünk, hogy szakértőket és független szakértőket tudjunk bevonni a munkánkba. Remélem, mindenre válaszoltam, amennyiben nem, akkor még majd válaszolok.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Válaszolt és köszönöm szépen. A szegénységnek és a kiszolgáltatottságnak teljesen különböző okai vannak, tehát én nem gondolom, hogy ez ugyanaz a kérdés. A szegénység kifejezetten a munkaerőpiaci helyzettel van kapcsolatban, alapvetően az idős nőket érinti meg a sokgyerekeseket, ez a biztonságtematikához meg a méltósághoz nem kapcsolódik, úgyhogy én azért azt mindenképpen javasolnám és ilyen értelemben ez az áprilisi blokk túl soknak tűnik nekem. Az idős, egyedülálló, a gyerekeiket egyedül nevelő nők és férfiak, ezt én hangsúlyoznám, javasolnám ezt a gondolkodásmódot bevinni, mert ez egy teljesen más történet, mint a biztonság, ahogy erről most beszélt.

ELNÖK: Természetesen nem feltétlenül kell bevinni így, főleg, hogy most javaslatok érkeztek és lehet, hogy borulni fog az egész. Az áprilisinál akár már három bizottsági ülésre is bontjuk az egészet és a többit fogjuk majd tömbösíteni, ezért tettem arra javaslatot, hogy ma még ne fogadjuk el a munkatervet és a bizottság ezt támogatta, így is fogadta el a napirendet, hogy ma még ne fogadjuk el a végleges munkatervet, hanem majd szeptemberben. Elképzelhető, hogy még több ötlet, még több javaslat fog érkezni, és ennek tudatában tudjuk azokat a sorrendeket, azokat a prioritásokat meghatározni, amelyeket itt a gondolatébresztő alapján, kiegészítésként önök is tettek.

(Jelzésre:) Ikotity István alelnök úrnak adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP), az albizottság alelnöke: Elnök asszonynak köszönöm a szót. Többféle javaslatom is van, minden egyes ponthoz mondhatnék, de ezt most kihagyom, hiszen írásban is el tudom küldeni és akkor tudjuk ezt egyeztetni.

ELNÖK: Az nagyon jó lenne.

IKOTITY ISTVÁN (LMP), az albizottság alelnöke: Viszont van néhány olyan dolog, amit feltétlenül ki szeretnék emelni. Ilyen ezek közül a nőekkel szembeni erőszakkal foglalkozó munkacsoport - bizonyára tudja minden kedves bizottsági tag, hogy van egy ilyen munkacsoport az Igazságügyi Minisztérium keretein belül -, szerintem nagyszerű lenne, ha alkalmat adnánk nekik akár szeptemberben, októberben, legalábbis a témához leginkább ott kötődik, de ha ez változik, akkor nyilván az adott hónapban elhívhatnánk őket.

A következő javaslatom, ami akár önálló pont lehetett volna, de így, hogy adott időnk van csak rá, egy év, javaslom, hogy a novemberi vagy a decemberi témához kötődően, tehát a gazdasághoz, illetve a foglalkoztatáshoz kötődően a nemek közti béregyenlőségről is legyen szó, melyről az államtitkár asszony beszámolójában is volt szó. Ezt érdemes lenne külön vizsgálni, de külön pontban nem látom annyira kiemelve.

Nyilván fontos lehet itt az Egyenlő Bánásmód Hatóság beszámoltatása vagy megkérdezése az ilyen esetekről, illetve a Tárki-kutatásokat vagy bármilyen más kutatásokat is vizsgálhatnánk, megnézhetnénk. Javaslatokat tehetnénk a bérhátrányok leküzdésére, vizsgálva nyilván az uniós gyakorlatokat, a jó gyakorlatokat, a bérek átláthatóságát szorgalmazó lépéseket, a cégek rendszeres beszámoltatását nemek szerinti bontásban természetesen és az egyenlő bér napjának a bevezetése is (*Derültség.*), azt gondolom, egy olyan dolog lenne, ami előzetesen legalábbis mindenképpen elgondolkodtató. Ezenkívül a nemek közti egyenlőség szempontjának az érvényesítése a költségvetés tervezésében, azt gondolom, ennek is illő, hogy elhangozzon egy ilyen testület ülésén.

Végezetül pedig egy olyan pontot javasolnék, amelyet igazából egyikbe se tudok beilleszteni, tehát jelen pillanatban a bizottság munkatervében lévő egyetlen hónapban tartandó üléshez sem tudom kötni, pedig nagyon-nagyon fontosnak tartom általában a női esélyegyenlőségről és az azzal kapcsolatos stratégiákról, intézményrendszerről szóló pontot. Ugyancsak jelzem, hogy létezik egy nők jogaiért felelős munkacsoport is, nagyon keveset tudunk a tevékenységéről, jó lenne, ha őket is el tudnánk hívni. Aztán van a Nők és Férfiak Társadalmi Egyenlősége Tanács, bizonyára ez is ismerős. Ez a tanács jelenleg nem működik. Megfontolandó lehet, legalábbis szerencsés lenne, ha a mi albizottságunkban ugyancsak elhangozna, hogy volt egy ilyen, jelen pillanatban ez nem működik.

Fontos a nők és a férfiak társadalmi egyenlőségét elősegítő nemzeti stratégia megvalósítása, illetve szükség esetén ennek felülvizsgálata, végezetül pedig a nemzetközi egyezményekből származó kötelezettségek vizsgálata, mint az ENSZ, az EURA, az ezzel kapcsolatos szerződések, illetve beszámolás a kormány nemzetközi fórumon kifejtett tevékenységéről; szerencsés lenne, ha egy ilyen is meghallgathatnánk. Azt gondolom, hogy ez inkább egy külön pont, mintsem valamelyik alá betehető, de nyilván majd a szeptemberi elfogadáskor kiderül. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úr javaslatait.

Élnék azzal a lehetőséggel, amit ajánlott, hogy augusztus 31-éig küldje el a következő e-mail címre, mely már üzemel. A mai ülésre már él egy olyan e-mail cím, amely az albizottság e-mail címe, amelyik a Nőmának a kisbetűvel és ékezetek nélküli változata, tehát noma-parl@parlament.hu. (*Dr. Hoffmann Rózsa: Le lehetne ezt még egyszer diktálni?*) Tehát akkor megismétlem, hogy a noma-parl@parlament.hu e-mail címre augusztus 31-éig kérjük a javaslatokat. Minden egyes javaslatról, egymás javaslatairól természetesen értesíteni fogjuk a bizottság tagjait és az első, a szeptemberi ülésünkön fogjuk aztán megvitatni és elfogadni.

Magam is egy nagyon-nagyon rövid hozzászólásra jelentkeztem, mégpedig azt szeretném még kiegészítésként elmondani, hogy én magam is - ezt Ikotity alelnök úr is mondta -, miközben államtitkár asszony előadását hallgattam, már jegyzeteltem. A novemberi ülésen a nők foglalkoztatása, munkahelyi érvényesülése napirendhez a nők részmunkaidős foglalkoztatása kiszélesítésének lehetőségeit is javasolom majd bevenni, és ide lehet a bérhelyzetet, tehát a férfiak és a nők bérhelyzetét is alpontként bevenni.

Kérdezem, hogy van-e még hozzászólás. (*Nincs jelzés.*) Amennyiben nincs, akkor a második napirendi pontot lezárom. Köszönöm szépen az észrevételeket.

Egyebek

Kérdezem, hogy az egyebek napirendi ponton belül van-e valakinek, valamilyen közlendője, kérdése, felvetése. (*Nincs jelzés.*) Ha nincs, egyet, engedjék

meg, hogy elmondjak, illetve kérjek is. Azt szeretném kérni minden jelenlévőtől - a minisztérium tagjaitól, a hivatal munkatársaitól, a bizottság tagjaitól, képviselőtársaimtól, a szakértőktől -, hogy folyamatosan már akár a következő hetektől, amennyiben valakinek tudomása van olyan rendezvényről, olyan konferenciáról, olyan eseményről, amelyik az albizottság témájába illik, akkor ezen az előbb említett e-mail címen ezt jelezze, és kérem, hogy az albizottság titkársága tegye ezt közzé a bizottság tagjai között, illetve azok közt, akik ezt igénylik.

Az ülés berekesztése

Amennyiben más hozzászólás, kérdés nincs, a bizottság mai ülését bezárom. Köszönöm szépen mindenkinek az értékes gondolatait, a részvételt és további jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 34 perc)

Dunai Mónika
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika